

19 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

C106 53/00

Nr 2634.

Kl. 10 a 21.

Antoni Iwański
(Stary Sambor, Polska).

Sposób suchej destylacji drzewa.

Zgłoszono 4 maja 1921 r.

Udzielono 30 lipca 1925 r.

Piec do suchej destylacji drzewa zbudowany jest, według niniejszego wynalazku, z betonu składającego się z dobrze wypalanej i potłuczonej cegły, piasku i cementu portlandzkiego. Wewnątrz ścianek umieszczone są siatki druciane. Palenisko na długości płomienia wyłożone jest cegłą ogniotrwałą. Przekrój pieca jajowy. Pojemność 30 m³. Sposób destylowania następujący: po załadowaniu pieca drzewem, zamyka się otwór dolny *O* i otwór górny zalepia gliną lub podobnym materiałem. Do żelaznych rur *M*, znajdujących się w palenisku, wkłada się żelazne rury metrowej długości o mniejszej średnicy, wypełnione wiórami miedzi metalicznej. Rozpala się ogień, którego zadaniem jest nietyle nagrzać piec, jak rozpaść do czerwoności rury, a tem samem i znajdujące się w nich wióry miedziane. Następnie

miechem *P* przedmucha się powietrze przez rozpalone wióry miedzi.

Powietrze, przechodząc przez rozpalone wióry miedzi pozostawia swój tlen, a ogrzany do 400° azot dostaje się przez chłodnicę *B*, w której się dowolnie oziębia, do zbiornika *K*, stąd zaś o dowolnej temperaturze bywa wpuszczany rurą *C* pod dziurkowaną płytą *G* do wnętrza pieca.

Lotne destylaty uchodzą rurą *R* przez chłodnicę *A* do odbieralnika *E*, zaś mazię ciężkie otworem spustowym *H* do zbiornika *I*. Gorące powietrze wraz z dymem, po przejściu naokoło pieca kanałem śrubowym *S* uchodzi kominem *N* nazewnątrz.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób destylowania drzewa, znamieny tem, że dokonuje się w atmosferze gorącego azotu.

Antoni Iwański.

